

Apunts sobre la vida religiosa a Mollet els anys 1948 i 1949

Josep M. Suñé Arbussà

Catedràtic jubilat de la Universitat de Barcelona

uardo en el meu arxiu particular uns breus apunts manuscrits en català a manera de ressenya o dietari, entre els que hi figuren els principals esdeveniments religiosos que comento a continuació.

SANT FRANCESC D'ASSÍS

El 29 de febrer de 1948 s'inaugurava a l'església parroquial la imatge i l'altar de Sant Francesc d'Assís, dels quals la Venerable Orde Tercera feia donació.

A dos quarts de nou del matí, missa de comunió general que oficià Mn. Joan Borràs, vicari de la parròquia i germà de l'Orde, dient l'homília. A l'Ofertori, veneració de la santa relíquia i la comunió, nombrosíssima.

A les onze tocadetes del matí arribava el bisbe de Colofón, Fra Maties Solà que, revestit dels ornaments propis, passà a beneir el nou altar ajudat per cinc frares de la mateixa orde, entre ells el germà Escanilla, fill de Mollet. Seguidament, ofici de mig pontifical, oficiat per Mn. Joan; el cor parroquial cantà la missa del mestre Suñé "In honorem Sancti Josephi", a dues veus, dirigit per l'autor. El sermó el pronuncià el mateix bisbe, assegut a l'altar major, en el qual assenyalava que el Papa Pius XII era terciari franciscà. A l'ofertori, veneració de la relíquia del Sant tot cantant alternadament el cor parroquial i el de Santa Cecília. Es repartiren estampes al·lusives amb els noms dels padrins, que foren l'Ajuntament, representat pel tinent d'alcalde Pere Careta i per Na Mercè Fabregat d'Erra.

A la tarda, a les sis, acte d'afirmació franciscana amb paraules del publicista senyor E. Gispert, llargament aplaudit, i representació del drama "Arthur de Ling" per la companyia juvenívola del Centre, a la sala del Centre Parroquial.

SETMANA SANTA

La Setmana Santa de 1948 s'esqueia a finals de març: Dijous Sant el dia 25.

El Dijous Sant a dos quarts de deu del matí, ofici solemne cantat pel cor de Filles de Maria amb comunió general i al·locució preparatòria. Tot seguit, processó per l'interior del temple per traslladar el Santíssim al Monument situat a l'altar del Sagrat Cor, a la dreta de l'altar major, profusament adornat amb palmes i palmons beneïts el Dia del Ram que els nens voluntàriament hi deixaven per recollir-los després dels dies sants i penjar-los als balcons o finestres de llurs cases. També molts ciris que els fidels hi porten amb dret a recollir-ne un trosset després de festes per poder-lo encendre els dies de temporal, juntament amb les candeles beneïdes per la Candelera. Seguidament, comencen els torns de vetlla organitzats per les associacions religioses de la parròquia per tal d'acompanyar, dia i nit, al Santíssim en el monument, i a la Creu amb el Crist els portadors, al final de l'església on s'exposa a la veneració ajagut sobre una catifa. A dos quarts de cinc de la tarda, cerimònia del rentat de peus a càrrec del regent de la parròquia Mn. Josep Casanovas a dotze escolans, després d'haver-los explicat el significat; com és tradicional aquí, el que representava Judes portava una bossa de diners. Ja a la sagristia, Mn. Josep els donava una pesseta a cadascun i dues al que feia de Judes. A continuació, Sant Rosari seguit del cant de maitines i laudes per les filles de Maria i els joves d'Acció Catòlica, alternativament seguit d'un parell de minuts de soroll (la "matança de jueus", afortunadament abolida) que era el més esperat pels infants, que amb tot tipus d'instruments (pals, masses, etc.) procuraven ser els més sorollosos. A les vuit del vespre, sermó de les set paraules, a càrrec del senyor rector, amb cànctics intercalats pel cor de Filles de Maria. A la nit, l'església es mantenia oberta perquè els homes poguessin continuar els torns de vetlla.

El divendres a dos quarts de sis del matí, sermó de Passió a càrrec del vicari, Mn. Joan Borràs, a qui tant deu Mollet i, en especial, el Centre Parroquial. A les set, sortida del Via Crucis de l'església, pels carrers de la població. Al davant, escolans amb la Creu alçada (petita, adaptada a les seves forces) i ciris encesos; després, en dues fileres per adaptar-se a les voreres dels carrers, les nenes, les noies i les dones, tots amb ciris encesos; al mig se situen el cor de Santa Cecília que havia creat Mn. Josep i el cor de Filles de Maria, tradicional a Mollet, que dirigia el mestre Anton Suñé; a continuació, també en dues fileres, els nens, els nois i els homes, també tots amb ciris encesos. Al final, ocupant tota l'amplada, el Sant Crist gran portat pel venerable Cos de Portants del Sant Crist que es rellevaven en portar-lo mentre dos d'ells sostenien els cordons morats que penjaven de la creu. A continuació, els sacerdots, la resta d'escolans i, tancant la comitiva, totes les autoritats –també amb ciris encesos– i els agutzils. Espaiats al mig de la processó es situaven joves, llibre en mà, encarregats de llegir

el significat de l'estació i les pregàries cada vegada que s'aturava el Crist davant d'una d'elles (Codina, Ramon Garreta, Puigdomènech, Jordi Erra, Miquel Morató,...). El recorregut era: església, Pere Ramon, Sant Vicenç, plaça de l'Ajuntament, Gaietà Ventalló, Portugal, Sol, Jaume I, Berenguer III, Itàlia, Lluís Duran, Àngel Guimerà, Calvo Sotelo, José Antonio, plaça Catalunya, Barcelona, plaça de l'Ajuntament i novament a l'església. Les catorze estacions, totes molt serioses, amb altar, creu, ciris i el número romà corresponent, eren a càrrec del veïns i estaven situades a:

- I. Plaça de l'Ajuntament
- II. Gaietà Ventalló
- III. Portugal
- IV. Jaume I- carrer del Sol
- V. Jaume I- Casa dels mestres
- VI. Jaume I- carrer de la Pau
- VII. Quatre cantons
- VIII. Berenguer III- av. Calderó
- IX. Berenguer III- Pineda fosca
- X. Lluís Duran- Jacint Verdaguer
- XI. Calvo Sotelo- av. Calderó
- XII. José Antonio- Tabaran (amb 3 creus monumentals a càrrec de la brigada municipal)
- XIII. Plaça Catalunya- carrer Barcelona
- XIV. Espanya, al costat de la façana de l'església

Processó al seu pas pels Quatre Cantons.

A l'arribar el Sant Crist davant l'estació corresponent, s'atura tota la processó, es llegeix la meditació que pertoca, es resa l'oració i es canta el corresponent motet. Mentre segueix la processó s'alternen cants adients, com "Crec en un Déu" i "Crist veng".

A les deu del matí, ofici de presantificats, propi del dia, amb assistència de les autoritats. Es llegeix la Passió (tots dempeus) i fa de lector Mn. Joan; de Jesús, Mn. Josep, i per les paraules en boca d'un altre personatge bíblic, Jordi Erra; la veu del poble, en forma de cants breus, els entona el cor de Filles de Maria. A continuació, retorn del Santíssim del monument a l'altar major i finalment, adoració de la creu gran situada a terra a l'altar major; els sacerdots s'agenollen tres vegades, després els escolans i les autoritats i al final, ja dreta la creu, tots els fidels.

El Dissabte de Glòria se celebra amb la solemnitat corresponent i al Glòria de la missa de Resurrecció toquen totes les campanes, que no ho feien des del Dijous Sant, i s'hi uneixen les sirenes de les fàbriques.

El diumenge següent al de Pasqua hi ha el costum de portar la comunió als malalts perquè puguin acomplir amb el precepte pasqual. Després de la missa primera s'organitza la comitiva, que surt per la porta principal de l'església: tres joves porten la bandera groga i blanca del Vaticà i un escolanet fa sonar de tant en tant una campaneta per anunciar el pas de la comitiva, amb dues fileres de noies, dones, nois i homes amb ciris encesos; al final, el pal·li portat per sis joves o homes que es relleven amb uns altres sis, precedit de dos escolans amb ciris i sota pal·li, Mn. Josep portant el Santíssim. Tancaven la comitiva uns quants homes de la parròquia amb ciris. Al sortir de l'església, brandaren totes les campanes per advertir-ho.

ROMERIA A MONTSERRAT

El dilluns de la segona Pasqua ha estat el dia en què Mollet tradicionalment ha fet la romeria del poble a Montserrat. El 17 de maig de 1948 no en va ser excepció.

L'organitzava, com de costum, el Cos de Portants del Sant Crist. A les quatre de la matinada sortia de l'estació del Nord el tren especial amb 600 pelegrins, amb la novetat que eren cotxes de fusta del correu en lloc dels metàl·lics blancs dels darrers anys. Una altra novetat era que els integrants del Cos de Portants passaren a revisar els tiquets, ja que segons sembla, l'any anterior, alguns tranquils s'hi havien afegit sense pagar.

Arribats a Monistrol ja estaven preparats els cremalleres que conduïen els peregrins a dalt de Montserrat on es va arribar a dos quarts de set; allà es formà la processó fins a l'església, on el pare prior sortia a rebre l'escolania amb creu alçada als acords del "Rosa d'abril" cantat per tots els assistents. Un cop

a l'interior del temple, Mn. Josep celebrava la missa cantada per l'escolania i a l'ofertori, el vicari Mn. Joan, acompanyat de Joan Ventura i Agustí Torrents en representació dels portants, feia ofrena a la Verge del present de Mollet que consistia en una medalla d'or muntada sobre ivori i una llegenda al·lusiva. La comunió fou molt concorreguda. Al final, de nou el cant de "Rosa d'abril" pels escolans, que entonaven les diferents estrofes mentre els peregrins ho feien de la tradicional.

La resta del dia era lliure per tal que els expedicionaris poguessin visitar la muntanya i s'escampessin pels diferents racons segons el gust i possibilitats de cadascun fins que a les cinc de la tarda, els que ho volgueren, assistiren al Via Crucis pel camí propi acompanyant el Sant Crist rodejat del cos de portadors i dels dos sacerdots. De retorn a l'església s'entonaren les lletanies. Poc després, començava el cant de les vespres solemnes amb l'església totalment plena.

A dos quarts de deu de la nit, sortida dels cremalleres i arribada a l'estació de Monistrol on la Renfe feu l'única fallada del dia, perquè no tenia preparat el tren, que no arribà fins a les onze i per això l'arribada a Mollet fou passada la una de la matinada.

CORPUS CHRISTI

La festa del Corpus Christi, sempre en dijous, que era festiu laboralment i de precepte per l'Església, se celebrava extraordinàriament a la majoria de pobles. Mollet no podia ser menys i també feia la seva celebració.

A dos quarts de deu del matí, missa de comunió general, a les onze, ofici cantat pel cor de Santa Cecília, a les sis de la tarda el rosari i mes de maig on cantaven les filles de Maria i a continuació, la processó.

La processó sortia de l'església encapçalada per tres escolans que portaven la creu petita i a continuació els col·legis del poble, acompanyats pels seus mestres, amb el següent ordre: Companyia de Maria (és a dir, les monges), Acadèmia Mollet (Sr. Viñas), Acadèmia Sant Jaume (Sr. Tosquellas), Sagrat Cor de Maria (Sra. Carmela), Acadèmia Ninou i finalment les escoles nacionals. Tots els nens formaven dues fileres i al mig hi havia els nens i nenes de cada escola que havien fet aquell any la Primera Comunió, amb el seu vestit d'aquell dia; tancant cada col·legi, els seus professors. A continuació, joves i homes, també en dues fileres i, al mig, la bandera del Vaticà portada per elements de la Junta del Centre Parroquial (Dr. Vilaseca, president; Joan Castells, secretari i Pere García, vocal) i la bandera de Perseverança que portaven membres de la Lliga de Perseverança (Ferran Torrents, Ramon Esteve i Estrada). Al final, sota pal·li portat pels portadors del Sant Crist, el Santíssim en mans de Mn. Josep, precedit pels escolans i rodejat d'homes amb ciris i quatre guàrdies civils vestits de gala. Després, les autoritats.

El trajecte era aproximadament el mateix del Via Crucis. La millor ressenya és transcriure el que escrivia el 27 de maig de 1948:

“En el trajecte els fidels han aixecat formosos altars en cada un dels quals s’ha donat la benedicció amb el Santíssim. El primer altar és a la plaça del Cabdill, junt a la porta de la gallinaire Creus i no té res d’extraordinari. El segon és al carrer Gaietà Ventalló davant la casa dels Ribé, aixecat al mig del carrer i amb altar pels dos costats, i també per tots dos costats una gran estora de serradures de colors amb un calze com a motiu central, novetat que ha agradat molt. La tercera, al final del carrer Portugal dins del garatge del Manils, amb la curiositat que la imatge que presideix l’altar està col·locada sobre una roda que dona voltes on hi ha quatre imatges, per la qual cosa, en cada moment se’n veu una de diferent. La quarta és al carrer Jaume I, cantonada amb el carrer del Sol i no té res d’extraordinari. El cinquè altar és al mateix Jaume I junt al carrer Pere Colom Ventura, és a dir a cal Martí Pou (“xafacarros”) presidint un quadre del Sagrat Cor de Jesús que es veu a través d’una gran creu. El sisè es troba al mateix carrer, davant de casa del Sr. Viñas: presenta la novetat que part de l’escalinata de l’altar i el sagrari són fets d’ebanista. El setè, al carrer Berenguer III tocant als quatre cantons, sense res d’extraordinari. El vuitè, al mateix Berenguer III, a casa del Dr. Puigercós sense tampoc res a assenyalar. El novè, al carrer Calvo Sotelo, xamfrà Calderó, presidit per una formosa Verge del Carme, i finalment, el darrer, al carrer de Barcelona, sense res de notable”.

Al finalitzar i ja de retorn a l’església, Mn. Josep donà les gràcies a tots els assistents per la seva presència, i en especial a les autoritats i als mestres que havien acompanyat la mainada.

CANVI EN EL COMANDAMENT DE LA PARRÒQUIA

Feia uns quants dies que al Centre Parroquial ens havia arribat la notícia del més que probable canvi en el comandament de la parròquia. El bisbat havia convocat una espècie de concurs per tal de proveir moltes parròquies vacants. La de Mollet estava ocupada des de 1934 per Mn. Josep Casanovas que havia substituït el rector propietari Mn. Esteve Oleart com a administrador de la parròquia, que no sé per quin motiu havia estat rellevat i enviat a unes monges. Feia molts anys, doncs, que hi havia Mn. Josep i el possible relleu era un trauma. Això feu que al Centre se’n parlés i que s’acordés que un grup visités Mn. Esteve per demanar-li la seva renúncia a la rectoria de Mollet i així que es pogués quedar Mn. Josep. Es constituí el grup, entre els quals crec

recordar (no ho tinc anotat) el Sr. Matoses, Joanet de la Fonta, Martí Pou, Josep Vilà i jo mateix; jo era el més jove i se m'elegí perquè el coneixia una mica ja que la meva mare era íntima amiga de la neboda de Mn. Esteve que li feia de majordoma; l'havíem visitat durant la guerra a Berga, on estava refugiat i nosaltres hi visquérem perquè la mama hi fou destinada com a mestra de la Generalitat. Els designats ens presentàrem, una tarda, previ avís i autorització, al convent de Bellesguard, a la part alta de Barcelona per sobre de la Bonanova, i hi tinguérem una llarga conversa sense cap resultat: el mossèn volia morir sent rector de Mollet.

Mn. Josep es va veure obligat a demanar vacants i li van atorgar la parròquia de Sant Andreu de Palomar, a Barcelona.

El diumenge 21 de novembre de 1948, a totes les misses, Mn. Josep s'acomiadava dels que havien estat durant anys els seus feligresos assegurant-los que si Mollet hagués estat vacant l'hauria escollida; deia que es recordaria molt de Mollet i de tots i cadascun dels feligresos i demanà perdó als que, sense advertir-ho, hagués ofès. També demanà que tots col·laboressin amb totes les forces amb el nou regent que es designés i que el recordessin en les oracions. Tingué unes paraules per al Centre Parroquial, guardià de la infantesa i de la joventut, els fruits del qual ben aviat gaudiríem. No cal dir que les llàgrimes foren generals. A les quatre de la tarda sortia un autocar amb autoritats i representació del Centre Parroquial (Vilaseca, Vilà i Josep Soldevila) per fer l'entrada entusiasta a l'església de Sant Andreu a tres quarts de cinc. Foren nombrosos els molletans que l'acompanyaren.

La premsa del 10 de novembre publicava el nomenament de Mn. Jaume Estrada Prat com a nou regent de la Parròquia. El dissabte 13 feia una visita privada a la rectoria, on dinà amb Mn. Josep i Mn. Joan per organitzar el relleu.

A les cinc de la tarda del dijous 25 de novembre estava anunciada l'arribada del nou regent de la Parròquia, Mn. Jaume Estrada. A l'Ajuntament l'esperaven, entre altres: l'alcalde Ramon Negre, el comandant del lloc de la Guàrdia Civil, Egea, el cap local de Falange, Molas, els regidors Ventura, Llorens, Estrada i Butjosa, el delegat local de Sanitat Dr. Puigercós, Maurell i Aliguer; de la Junta Consultiva de la Parròquia, Matosas, Morató i Torrents; de les escoles, Coll i Viñas; de la Caixa d'Estalvis, Pujol; del Centre Parroquial, Vilaseca, Vilà i Suñé. Amb mitja hora de retard arribava la comitiva formada per un turisme i un autocar de 45 places totalment ocupat procedent de Gelida, lloc on exercia el nou mossèn. Tots pujaren a la sala d'actes on l'alcalde de Gelida presentà Mn. Jaume i manifestà el molt pesar que sentia el poble pel seu trasllat; l'alcalde de Mollet li contestà amb unes breus paraules d'agraïment i benvinguda al nou regent i de gràcies als acompanyants; Mn. Jaume, amb sentides paraules, donava les gràcies als gelidencs i se li escapà alguna llàgrima a l'haver de deixar els molts amics d'allà. Seguidament, tots plegats es traslladaven a la rectoria on se

serviren unes galetes i vi dolç per les filles de Maria. A continuació, visita de l'església, curiosament explicada per Joan Ventura (Joanet de la Fonta), que n'havia estat mestre d'obres a la construcció. Tothom restà molt satisfet, tot i que Mn. Jaume manifestava la manca de calaixeres a la sagristia per guardar els molts ornaments que portava, segons sembla, preciosos. El jove gelidenc manifestà el seu interès per visitar el Centre Parroquial i els acompanyaren Mn. Joan i Suñé; van quedar gratament sorpresos per la instal·lació i per la organització. Adquiriren nombroses participacions de Nadal del número del Centre. Retorn a l'església d'on els visitants sortiren cap a Gelida. Mn. Jaume ja es quedà a Mollet per iniciar el seu ministeri.

ROGATIVES PER A LA PLUJA

Les sequeres han estat freqüents a Mollet i els molletans han intentat solucionar-les mitjançant les pregàries i, en especial, processons a Gallecs.

A finals de 1948 es donava un període de forta manca de pluges i els fidels demanaren a la Parròquia que organitzés una processó de rogativa a Gallecs. El regent va escoltar-los, però va haver de suspendre's en dues ocasions, la darrena el 19 de desembre, a causa del mal temps, que no pluja, ja que el diumenge 13 de febrer podia per fi celebrar-se. Estava anunciada a dos quarts de quatre; poc després arribaven els feligresos de Gallecs amb la senzilla creu de la Missió —no en tenien d'altra— i davant l'església es formava la comitiva, ells de tornada i els molletans d'anada. La iniciaven tres escolans amb la creu petita de la parròquia i ciris i seguint nenes, noies i dones, nens, joves i homes, i al final Mn. Jaume, amb la capa i resta d'escolans.

L'anada es feia enmig d'una forta ventada, però no pluja, resant i cantant el Via Crucis; arribats a la petita església romànica de Gallecs, hi entraren els que hi caberen mentre la resta es quedava fora, s'exposava el Santíssim i es donava la benedicció. Després d'un breu descans, es tornava a organitzar la comitiva cap a Mollet i, durant el camí, es resaren les tres parts del Rosari. Arribats a l'església, Mn. Jaume donava les gràcies a tots per la seva assistència, es venerava el Sant Crist i cadascú a casa seva, a esperar el benefici de la pluja.

Val a dir que la setmana següent va començar a ploure amb la natural satisfacció per part de la pagesia.

SANT VICENÇ, PATRÓ

El 22 de gener s'escau la festa de Sant Vicenç que a Mollet és la Festa Major patronal dita d'hivern. Normalment és un dia laborable, per la qual cosa, la festa grossa és la d'estiu, però a la parròquia se celebra solemnement. L'any 1949 era dissabte, és a dir, mig festiu.

A l'església es celebraren quatre misses: la primera a dos quarts de vuit del matí pel vicari Mn. Joan, la segona a les nou per Mn. Àngel Martínez rector de Cànoves, que havia estat vicari de Mollet abans de Mn. Joan. A les deu, Mn. Vives, convidat per donar el sermó de la missa major i a les onze, l'ofici a càrrec del regent Mn. Jaume, cantat pel cor parroquial dirigit pel mestre Suñé i com a organista, Mn. Josep Casanovas, l'anterior regent que no va voler faltar a la primera festa grossa després del seu trasllat a Sant Andreu. Es cantà la missa "In honorem Sancti Josephi" del mateix mestre Suñé, amb acompanyament d'orquestra. Besamans al Sant i sermó a càrrec de Mn. Vives. Durant l'ofertori es cantà a quatre veus, dues femenines i dues masculines, "Tollite hostias", i al final, també a quatre veus, els Goigs de Sant Vicenç musicats pel mestre Suñé.

Hi assistiren les autoritats de la vila i l'ajuntament costejà la festa i obsequià amb un vermut els cantaires.

Per primera vegada es posaren a disposició dels fidels els goigs impresos al preu d'una pesseta. Se n'adquiriren molts.

VISITA PASTORAL

El divendres 11 de novembre de 1949 Mollet rebia la visita pastoral del bisbe de la diòcesi de Barcelona, Dr. Gregorio Modrego Casaus.

Al carrer de Jaume I, carretera de Barcelona, entre l'Acadèmia i la boteria Torrents, s'hi aixecava un arc triomfal i tot Mollet estava engalanat amb banderetes als carrers i cobrellits als balcons.

Poc abans de les 10 del matí, hora anunciada de l'arribada, s'havia anat a rebre'l en processó des de l'església: al davant anaven els col·legis, alumnes i professors, nacionals, parvulari municipal, Sagrat Cor de Maria (Sra. Carmela) amb el seu penó, Acadèmia Sant Jaume (Sr. Tosquella), Acadèmia Viñas i col·legi de la Companyia de Maria amb la seva bandera; seguien les Filles de Maria amb el seu penó, Lliga de perseverança, terciaris franciscans, Apostolat de l'oració, joves d'Acció Catòlica, portadors del Sant Crist i fidels en general. Els escolans, quatre sacerdots i el regent de la parròquia Mn. Josep Català amb la creu sota tàlem; finalment, les autoritats. Amb sols cinc minuts de retard, arriba el Sr. Bisbe acompanyat del secretari accidental, Mn. Alexandre Pech, que havia estat destinat a Mollet anys enrera. El Sr. Bisbe, en posar els peus a terra, el besava damunt una catifa preparada per això; també besava la creu que portava el regent i seguidament es tornava en processó a l'església, plena a vessar, amb molts fidels que restaven obligadament dempeus.

A la dreta del presbiteri s'havia situat una butaca per al Sr. Bisbe i a l'esquerra, unes altres dues per als padrins de la Confirmació, l'alcalde Ramon Negre i la seva muller. Es resava pels difunts, es feia la visita al Santíssim i es donava la benedicció, i el Sr. Bisbe feia un sermó emotiu començant per recordar les

seves dues anteriors visites a Mollet, una per inaugurar l'altar del Santíssim i l'altra amb motiu de la clausura del Primer Certamen Catequístic. Seguidament, procedia a l'administració del sagrament de la Confirmació, que era el motiu de la visita. El reberen 225 nens i nenes (més nens), als qui es lliurava una estampa de record amb el segell i firma de la Parròquia. S'acabava l'acte amb el cant de "Crec en un Déu". A la sortida, els joves lliuraven recordatoris de la visita pastoral.

Com a acte final, el Sr. Bisbe, acompanyat pels seus i pels sacerdots, visitava dos malalts impossibilitats feia anys, l'àvia de ca la Canonja i la muller del Sr. Parera i després el col·legi de les monges; dinava a la rectoria i després continuava viatge cap a Montmeló.

FESTA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

El segon diumenge de l'any es celebra la festivitat de la Sagrada Família. A Mollet, l'Associació de la Visita Domiciliària de la Sagrada Família tenia molta tradició i eren nombroses les llars que rebien –i reben– un dia al mes, sempre el mateix, la visita d'una capelleta de la Sagrada Família, que passa de llar en llar; lògicament, es procura que estiguin prop unes de les altres i es constitueixen noves capelletes quan es reuneix un nombre suficient de famílies que volen rebre-la.

El 8 de gener de 1950 es celebrava solemnement la festa religiosa, amb missa de comunió general a dos quarts de nou i sermó del senyor regent, i a les onze, ofici solemne cantat pel cor parroquial dirigit pel mestre Suñé. El sermó anava a càrrec del pare Llorens del Pinell, caputxí. A ambdues misses es venerava la Sagrada Família a l'ofertori i es repartien estampes de recordatori. A la tarda, rosari i trisagi de la Sagrada Família.

Les onze capelletes de la Sagrada Família eren situades a l'altar major i altars laterals.